

Ob jubileju uspešni

Angora slavi letos tridesetletnico svojega obstoja. To je organizacija združenega dela, ki je od ustanovitve dalje beležila vzpone pa tudi padce – sedaj, ob svojem jubileju pa ugotavlja dobre delovne rezultate in tudi soliden dohodek.

»Tovarna Angore ja bila ustanovljena februarja 1949, s proizvodnjo pa je začela dan kasneje, to je 2. februarja. Maloštevilni kolektiv, štel je manj kot sto ljudi, je pričel izdelovati na podedovanih strojih raznih ljubljanskih obrtnikov najrazličnejše pletenine, od jopic in puloverjev, do hlačnih nogavic in otroških volnenih kompletov...«

Tako lahko preberemo na začetku barvne brošure, ki jo je delovna organizacija izdala pred petimi leti, ko je slavila četrto stoletja svojega obstoja.

»Začetki so bili, razumljivo, sila skromni,« beremo dalje, »vse, od šivalnice, pletilnice, skladišča, do administracije, je bilo utesnjeno na Emonski cesti 2, v nekdanji Jelačinovi konjušnici. Skromen je bil tudi proizvodni program, o izvozu ni bilo govora...«

Pa vendar je bila skoraj dvajset let vodilna tovarna tovrstnega blaga v Jugoslaviji, tako po kvaliteti kot po okusnem oblikovanju svojih izdelkov; njih značilnost in vrednost je bila predvsem v tem, da so bili malone povsem ročne izdelave, po njih pa so segali tako ljudje, ki ljubijo umirjeno eleganco kot tudi tisti, ki jim je ljubši športni videz.

Obrt prepusti mesto industrijski proizvodnji

Prav ta vrhunska kvaliteta pa je bila v naslednjih letih poglavitni krivec za to, da se je krivulja dohodka obrnila

strmo navzdol; nova tehnologija z uvedbo modernih strojev je izpodrinila drago ročno delo – s tem pa je kolektiv Angore postavila pred težko preizkušnjo.

Od tedaj se je, po besedah »prvega« v kolektivu, pričelo sedem dolgih suhih let. Zaloge neprodanih in za tržišče predragih izdelkov so se kopičile; ob tem pa kolektiv sam ni bil sposoben iz svojih sredstev temeljiteje modernizirati svoje proizvodnje.

V določenem trenutku je bilo postavljeno celo vprašanje, ali še vztrajati, ali pa...?

V tem obdobju je pri reševanju nastale krizne situacije sodelovala tudi tedanja skupščina naše občine. Angori je dodelila milijardo in pol starih dinarjev, finančno pa je sodelovala tudi SOb Vič-Rudnik. Vendar pa same finančne injekcije niso pomagale in kolektivu je grozilo najhuje, saj so bile izgube vedno hujše. Tako je, po temeljiti proučitvi položaja, občinsko vodstvo vendarle odločilo, naj tovarna ne gre v stečaj in je bila izvedena integracija s Tekstilom.

Šele sedaj, v okviru Tekstila, so bili dani pogoji za resnično sanacijo. Ta delovni kolektiv Angori ni priskočil na pomoč le z denarjem – predvsem dragoceni so bili novi kadri in pa njegova razvejana trgovina. Pri tem so sodelovali tudi takorekoč vsi sedanji tozdi v okviru Tekstila – kar skupno predstavlja nad 2000 delavcev – in tu se je zopet v praksi izkazala delavska solidarnost.

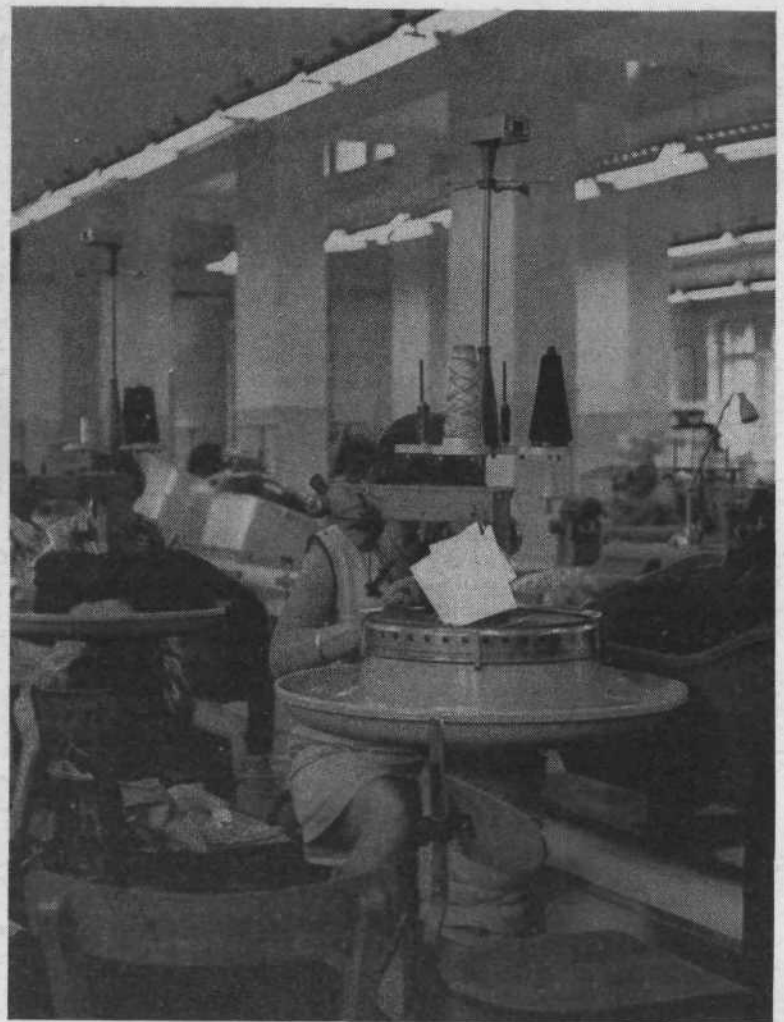
V takem vzdušju se je proizvodnja kmalu dvignila in to za celih 100 odstotkov; s tem so seveda vplivali na počasnejšo rast stroškov na enoto proizvoda (po domače to pomeni, da so svoje izdelke lahko prodajali ceneje), strojni park, ki je bil ob sanaciji že zadovoljiv pa se je v zadnjih letih še bolj moderniziral.

Angora danes

Angora je v trikotajni skupini Tekstila, ki jo tvorijo še Pletilja iz Litije, KUK iz Kobarida in Pletilstvo iz Prosnjakovcev, njen nosilec – v sestavu svoje organizacije je organizirala močno in izredno sposobno strokovno službo, ki skrbi tako za uvedbo ustrezne najnovejše tehnologije, uporabo sodobnih materialov, oblikovanja izdelkov ter njihovo možnost plasiranja na občutljivem in izredno konkurentnem tržišču. Ta strokovna služba deluje za celotno trikotajno skupino, ki združuje 650 delavcev, od tega samo Angora 350.

Da je ta trikotajna skupina sedaj uspešna in ekonomsko še kako upravičena (čeprav je tekstilna branža v celoti zelo slabo akumulativna) nam lahko povedo naslednji podatki: v lanskem poslovnem letu je skupina realizirala 104,8 milijonov prometa, od tega okrog 10 milijonov dinarjev s ČSSR in 10 milijonov dolarjev z ZDA. Tako je imela skupina samo v dolarjih oz. devizah 22 odstotkov svojega prometa, kar je fenomen te branže.

Za letošnje leto so načrtovali dvanajst odstotkov večji dohodek, ki bo pa prav gotovo vsaj dosežen, če ne celo kaj več, saj so že v prvem polletju plan presegli, prava sezona pa bo šele sedaj, proti koncu leta. Še to: v prejšnjih letih so se

v Angori kopičile ogromne količine neprodanega blaga, kar je predstavljalo znaten mrtev kapital, pa še ta v resnici le namišljen, saj ga po takih cenah absolutno ni bilo mogoče prodati. Tako je kolektiv sklenil, da od svojega dohodka nameni sleherni dinar, ki za doseganje planov ni nujno potreben, za zmanjševanje te zaloge. Na ta način so lahko te zaloge drastično pocenili; do sedaj so se tako »znebili« že precejšnje količine in predvidevajo, da se bodo tega starega bremena rešili približno čez dve leti.

Tako je Angora danes, ko slavi svojo trideseto obletnico ustanovitve – bolje rečeno, ta-

ko je ustvaril njen kolektiv, ki je po svojem sestavu značilen za svojo branžo – večinoma ženski. In mogoče, ob njihovem jubileju še to: kljub temu, da so kolektiv Angore pestile vse mogoče slabosti in nedorečenosti, ki vladajo v tekstilni stroki, so delavke, ki ga v veliki večini sestavljajo, to prebrodile, se ob tem delu tudi družbeno in politično izgrajevale, zato ni slučaj, da so prav iz vrst Angorinih delavk izšle nekatere vidne družbenopolitične delavke tako v naši občini kot tudi v širši skupnosti. Kolektiv torej, katerega prihodnost ni v oblakih, temveč si jo kroji sam.

M. J.

PRENOVLJEN OBRAT GOSTINSKEGA ŠOLSKEGA CENTRA NA PRULAH

»Urška« v novi obleki

25. septembra bo ponovna otvoritev – poleg prenovljenih in delno preoblikovanih notranjih površin ter tovarnih dvigal dodane še učilnice, pokrit vrt in lastna mesnica

Gostinski šolski center v Ljubljani uporablja pri svojem delu vrsto sodobnih izobraževalnih prijemov. Tako ima v svojem sklopu tudi gostinske objekte, v katerih učenci pridobivajo in poglabljajo praktična znanja, kuharska in s področja strežbe. Bellevue, objekt hotelskega tipa, Jadran, restavracija, kjer je značilnost množična prehrana, Pod velbom (ta je zamenjal nedavno porušenega Urbana, ki je predstavljal tipično gostilno) in Urško, restavracijo klasičnega tipa. Učenci, med šolanjem v praksi spoznajo značilnosti priprave hrane in strežbe teh, osnovnih, tipov gostinskih obratov.

Vsem nam znana Urška pa je bila, da bi še bolj služila svojem namenu, potrebna temeljiteje prenove in pred letom dni je zato zaprla svoja vrata. V tem času so vanjo vgradili tovarna dvigala in temeljito preuredili organizacijo postrežbe; povečali so kapaciteto za petdeset sedišč. S to adaptacijo so v prvem nadstropju pridobili veliko dvorano za bankete (po zagotovi-

lu upravnika, največjo v Ljubljani).

Novost nove Urške pa je povsem adaptirano drugo nadstropje, kjer se bo, za potrebe šole, odvijal proizvodno tehnični pouk, popolnoma ločeno od restavracijskih prostorov. V sklopu tega je velika učna in popolnoma sodobna restavracijska kuhinja ter dva prostora za strežbo jedi in pijač. V teh prostorih se bodo učenci prvič v praksi seznanjali s svojim bodočim delom, še preden bodo stopili v »prave« gostinske objekte.

Ob tem lahko postrežemo še s podatkom, da je celotna prenova objekta, ki poleg naštetega vključuje še pokrit vrt

s kapaciteto do sto stolov in mesnico, ki bo delala za potrebe celotnega šolskega centra oz. že omenjenih njegovih obratov, veljala 15 milijonov, od tega je prispevala republiška izobraževalna skupnost (za adaptacijo učilnic) 1,12 milijona, kreditov je bilo za 7,6 milijona, ostalo, 6,3 milijona pa je znašala lastna udeležba Gostinskega šolskega centra.

Toliko o številkah – kaj pa nam bo ponujeno? Upravnik zatrjuje, da bo izredno bogat spisek vseh klasičnih jedi, poudarek, ali bolje rečeno, značilnost Urške pa bodo jedi z geografskim poreklom (temu pravimo domače, včasih pa nacionalne jedi).

M. J.

V času slikanja so imeli notranjost Urške v rokah še mizarji in drugi mojstri, očitno pa je že izstopalo prenovljeno pročelje stavbe ter streha nad vrtom.

